

## Posolstvo Svätého Otca Františka na Pôstne obdobie 2019

Svätý Otec František nám ponúka niekoľko myšlienok, ktoré by počas nastávajúceho Pôstneho obdobia sprevádzali našu cestu obrátenia.

Boh prostredníctvom matky Cirkvi „milostivo umožňuje svojim veriacim, aby každoročne s očisteným srdcom a s radosťou očakávali veľkonočné sviatky, hlbšie preživali tajomstvo svojho znovuzrodenia, a tak dosiahli plnosť milosti Božích detí“. Takto môžeme ísť od jednej Veľkej noci k druhej až k naplneniu spásy, ktorú sme už vďaka Kristovmu veľkonočnému tajomstvu prijali: „Lebo v nádeji sme spasení“ (Rim 8, 24). Toto tajomstvo spásy, ktoré v nás pôsobí už počas pozemského života, je dynamický proces, ktorý zahŕňa aj dejiny a celé stvorenie. Sv. Pavol dokonca hovorí, že „stvorenie túžobne očakáva, že sa zjavia Boží synovia“ (Rim 8, 19).

Slávenie Veľkonočného trojdňa Kristovho utrpenia, smrti a vzkriesenia, ktoré je vrcholom liturgického roku, nás zakaždým pozýva prežívať prípravu naň s vedomím, že naše pripodobnenie sa Kristovi (porov. Rim 8, 29) je neoceniteľným darom Božieho milosrdenstva.

Keď totiž nežijeme ako Božie deti, často sa správame voči blíznym a ostatným stvoreniam – ale aj voči sebe samým – deštruktívne, vychádzajúc viac či menej vedome z presvedčenia, že ich môžeme využívať ako sa nám páči. Vtedy prevládne nestriedmosť, ktorá vedie k spôsobu života prekračujúcemu hranice, ktorých rešpektovanie si vyžaduje naša ľudská existencia a prirodzenosť. Nasledujeme nekontrolovanú túžbu, ktoré sa v Knihe múdrosti prisudzujú bezbožníkom, alebo tým, ktorí nekonajú s myšlienkou na Boha a nemajú ani nijakú nádej do budúcnosti (porov. 2, 1 – 11). Príčinou každého zla, ako vieme, je hriech, ktorý prerušil naše spoločenstvo s Bohom, s druhými a so stvorením, s ktorým sme spojení predovšetkým prostredníctvom nášho tela. Prerušenie spoločenstva s Bohom viedlo aj k narušeniu harmonického vzťahu ľudských bytostí s prostredím, v ktorom sú povolané žiť, a tak sa prvotná záhrada premenila na púšť (porov. Gn 3, 17 – 18). Ide o hriech, ktorý vedie človeka k tomu, že sa považuje za boha stvorenia, cíti sa ako jeho absolútny pán a nepoužíva ho na ciele určené Bohom, ale pre vlastné záujmy, na ujmu stvorenia a druhých ľudí.

Keď zanecháme Boží zákon, zákon lásky, napokon sa presadí zákon silnejšieho proti slabšiemu. Hriech, ktorý prebýva v srdci človeka (porov. Mk 7, 20 – 23) – a prejavuje sa ako žiadostivosť, túžba po nadmernom blahobyte, nezaujíma o dobro druhých a často aj o svoje – vedie k vykorisťovaniu stvorenia, ľudí a životného prostredia, v duchu nenávytnnej chamtivosti, ktorá považuje každú túžbu za právo a ktorá napokon, skôr či neskôr, zničí aj toho, koho ovládla.

Pôstne obdobie pozýva kresťanov, aby intenzívnejšie a konkrétnejšie uskutočňovali veľkonočné tajomstvo vo svojom osobnom, rodinnom a spoločenskom živote, najmä prostredníctvom pôstu, modlitby a dávania almužny. Postiť sa znamená učiť sa meniť náš postoj k iným a k stvoreniu: od pokušenia „pohltiť“ všetko, aby sme nasýtili svoju pažravosť, až po schopnosť trpieť pre lásku, ktorá môže naplniť naše prázdne srdce. Modliť sa, aby sme sa dokázali vzdať modloslužby a sebastačnosti nášho „ja“, aby sme priznali, že potrebujeme Pána a jeho milosrdenstvo. Dávať almužnu, aby sme dokázali zanechať pochabú snahu žiť iba pre seba a zhrŕňať všetko pre seba samých v ilúzii, že si vieme zaistiť budúcnosť, ktorá nám nepatrí. Potom nájdeme znovu radosť z plánu, ktorý Boh vložil do stvorenia i do nášho srdca: milovať jeho, našich bratov a sestry i celý svet, a nájsť v tejto láske skutočné šťastie. „Pôstnou dobou“ Božieho Syna bol jeho vstup na púšť stvorenia, aby jej umožnil znovu sa stať záhradou spoločenstva s Bohom, ktorá tu bola pred prvotným hriechom (porov. Mk 1, 12 – 13; Iz 5, 3). Kiež aj my prejdeme v Pôstnom období tou istou cestou, aby sme priniesli Kristovu nádej všetkým. Nedovoľme, aby tento blahodarný čas uplynul bez účinku! Prosme Boha, aby nám pomohol uskutočniť cestu skutočného obrátenia. Nech sa nám bratia a sestry v núdzi stanú blíznymi, s ktorými sa podelíme o naše duchovné a materiálne dobré. Vzdajme sa egoizmu, zahľadenosti do seba a obráťme sa k Ježišovej Veľkej noci. Keď takto konkrétne prijmemo do nášho života Kristovo víťazstvo nad hriechom a smrťou, rozšírime jeho premieňajúcu moc aj na všetko stvorenie. zdroj: [www.tkkbs.sk](http://www.tkkbs.sk)

# Poverello

10  
2019

XIII. ročník



3. marca 2019

ÔSMA NEDEĽA CEZ ROK



**Resp.: Ako je dobre oslavovať teba, Pane!**

Len vidiaci môže viesť slepého. Slepý ťažko. V čom spočíva slepota, o ktorej dnes Ježiš hovorí? Slepota je pýcha, pomstychtivosť, sebeckosť... Ježiš nazval slepými vodcami farizejov, no prihovára sa i svojim učeníkom, prihovára sa i nám. Ako si musíme dávať pozor, aby sme neboli slepými vodcami?! Musíme sa chrániť povyšovania nad svojich bratov. Musíme byť nároční v prvom rade na seba, pokorne vidieť svoje vlastné nedostatky. Nesmieme hľadať triesky v oku iných, karhať malé chyby a omyly brata a pritom nevidieť svoje omnoho väčšie. Lebo Ježiš dnes tvrdo hovorí: „Pokrytec, vyhod' najprv brvno z vlastného oka!“



### Dobry strom – zly strom

Hodnotu života každého z nás poznať po ovocí, ktoré prinášame. Každý strom prináša ovocie podľa toho, aký je. Zdravý strom prináša zdravé ovocie, zlý strom zlé ovocie. Z trnia sa neoberajú figy, ani z bodľacia hrozno. Aj od človeka môžeme očakávať len také činy, ktoré zodpovedajú jeho snahe posväcovať sa nasledovaním Krista. Strom poznať po ovocí. Človeka poznať podľa jeho slov a skutkov. Slová a skutky pochádzajú zo srdca a prezrádzajú zmýšľanie, hĺbku i hodnotu človeka. Každý hovorí a koná podľa toho, aký je, aké má srdce. Srdce robí človeka tým, čím je. Kresťan sa nemá tváriť ako svätý, ale má ním byť. Človek má svojím životom dozrievať a stávať sa zrelým pre

večný život Božích detí a tak svojim rozhodovaním sa a konaním premieňať samého seba. Človek sa musí v živote osvedčiť. Práca na sebe nezasahuje len jeho vonkajší vzhľad a správanie, ale i jeho vnútro.

Prázdnota či bohatstvo vnútra sa dá vidieť i počuť. Preto hovoríme o dobrom či zlom človeku. Ježiš nám pripomína: „Dobry clovek vynasa z dobrego pokladu svojho srdca dobro a zly clovek vynasa zlo. Ved' z plnosti srdca hovoria jeho usta.“ Preto Ježiša v prvom rade zaujíma vnútorná kvalita človeka – teda naše srdce. Chce, aby sme sa stali tým, čím nás chce mať. Preto je také dôležité, aby sme sa rozhodovali správne podľa Božej vôle a jeho zákonov.

Sr. Imakuláta

## Liturgický program na 8. týždeň cez rok

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ČAS	ÚMYSEL
<b>Po</b> <b>4. 3.</b>	<b>FÉRIA</b> Sir 17, 20-28; Ž 32; Mk 10, 17-27	6.30	+ Anna, Róbert, Helena, Vincent
		18.00	+ Marián
<b>Ut</b> <b>5. 3.</b>	<b>FÉRIA</b> Sir 35, 1-15; Ž 50; Mk 10, 28-31	6.30	Za + členov BSR
		18.00	+ Jozef
<b>St</b> <b>6. 3.</b>	<b>POPOLCOVÁ STREDA</b> Joel 2, 12-18; Ž 51; 2 Kor 5, 20 – 6, 2; Mt 6, 1-6. 16-18	6.30	+ Agnesa
		16.30	Na úmysel celebranta
		18.30	+ Anna Hrešková
<b>Št</b> <b>7. 3.</b>	<b>ŠTVRTOK PO POPOLCOVEJ</b> Dt 30, 15-20; Ž 1; Lk 9, 22-25	9.00	+ Ján, Anna
		18.00	ZBP a poďakovanie Ingrid, ktorá oslavuje 50 r. ž. / <b>detská</b>
<b>Pi</b> <b>8. 3.</b>	<b>PIATOK PO POPOLCOVEJ</b> Iz 58, 1-9b; Ž 51; Mt 9, 14-15	6.30	ZBP Ján, Slavomír, Ján s rodinami
		18.00	+ Ján / <b>birmovanci</b>
<b>So</b> <b>9. 3.</b>	<b>SOBOTA PO POPOLCOVEJ</b> Iz 58, 9c-14; Ž 86; Lk 5, 27-32	7.00	ZBP Michaela
		18.00	+ Štefan, Mária, Gabriel
<b>Ne</b> <b>10. 3.</b>	<b>PRVÁ PÔSTNA NEDEĽA</b> Dt 26, 4-10; Ž 91; Rim 10, 8-13; Lk 4, 1-13	8.00	ZBP a pod. za 85 r. ž. Anna
		9.30	+ Katarína
		11.00	Za farníkov
		18.30	+ Helena

Filiálky	Po	Ut	St	Št	Pi	So	Ne
VT Dlhé	18.00		18.00		18.00		9.30
Rod. oblasť			17.00				11.00

### Lektori na budú nedeľu, 10. 3. 2019:

Sobota - vigília	8.00	9.30	11.00	18.30
Smolej, Smolejová	Smolej, Smolejová	Babej, Babejová	Vaterka, Vaterková	Chytra, Sinčáková

## Oznamy

1. Na upratovanie kostola k nasledujúcej nedeli prosíme rodiny **Čečkovú, Eliašovú, Ocilkovú**. Vďaka rodinám, ktoré upratovali kostol k dnešnej nedeli.

2. Na opravu strechy darovali bohužladiami 40,-€. Štedrý darcom vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplať.

3. V tomto týždni nebude Biblické stretnutie a nebude ani miništrantské stretnutie.

4. V utorok (na konci fašiangov) bude v našom farskom kostole celodenná Zmierna poklona pred vystavenou Sviatosťou Oltárnou. Začne po rannej sv. omši. Kto sa zúčastní tejto poklony a zotrúva v modlitbe aspoň pol hodiny, môže získať za obvyklých podmienok úplné odpustky. Prosíme vás, aby ste sa zapísali po jednotlivých hodinách do poradia poklony. Vzadu na stolíku je k tomu papier.

5. V stredu je Popolcová streda, začiatok pôstneho obdobia. Tento deň je dňom pokánia v celej Cirkvi. Zároveň je prísny pôst a zdržovanie sa mäsitého pokrmu (môžeme sa najesť len raz za deň dosýta, okrem toho dva krát za deň niečo menšie zajesť). Popolec budeme udeľovať pri všetkých sv. omšiach. Stredou sa začína 40-dňové pôstne obdobie.

6. Oznamujeme, že vo štvrtok budú dekanátne kňazské rekolekcie v našom farskom kostole. Z tohto dôvodu ranná sv. omša o 6.30 nebude!!! Úmysel tejto sv. omše bude odslúžený na rekolekčnej sv. omši o 9.00 hod.

7. Sv. omša za účasti detí v stredu nebude (z dôvodu Popolcovej stredy) a presúva sa na štvrtok večer!

8. Na budúcu nedeľu (1. Pôstnu) bude zbierka na Charitu.

9. Pripomíname, že od budúcej nedele budú v našom farskom kostole Pôstne kázne. Začínajú sa v nedeľu o 14.30 hod., po kázni bude Krížová cesta. Kazateľom bude vdp. Ján Dudič, špirituál Kňazského seminára v Košiciach.

10. Dnes je prvá nedeľa v mesiaci, odprosujúca pobožnosť bude vo farskom kostole po sv. ruženci o 14.30 a na filiálke po sv. ruženci o 14.15.

## Svätá Perpetua a Felicita, mučenice

Pôvod mena : Perpetua, z latinčiny – večná, nekonečná. Felicita, z latinčiny – šťastie, šťastná, nositeľka šťastia. Patria medzi prvé mučenice Cirkvi. „Passio“ – rozprávanie o umučení Perpetuy a Felicity patrí k veľmi cenným dokumentom, svedectvám Katolíckej cirkvi. Po sv. Petrovi a Pavlovi sú to najstaršie svedkyne krvi.

Doba úmrtia je známa a o ich mučeníctve zanechal správu očitý svedok. Mená oboch mučeníc sa spomínajú v prvej eucharistickej modlitbe tzv. Rímskom kánone svätej omše. Perpetua pochádzala zo vznešenej rodiny, Felicita bola otrokyňou. Obidve boli matkami malých detí, pripravovali sa na prijatie krstu. Obidve boli zatknuté na základe udania. Cestou do väzenia prijali sviatosť krstu. Svojej viery sa nechceli vzdať. Do svojho denníka si Perpetua zapísala: „Sme v Božích rukách, všetko záleží od Boha.“ Perpetuine posledné slová patrili jej bratovi: „Budte pevní vo viere a milujte sa navzájom.“ Obe hrdinsky vyznali: „Kresťanky sme.“

V ikonografii sú zobrazené ako sa navzájom lúčia a pri nich je divá krava, symbol ich mučeníctva, Perpetua býva zobrazená s malým dieťaťom na lone.

Lucia Horná

